

2020. február 10.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

A Debreceni Járásbíróság útján!

4024 Debrecen,
Arany János u. 25-31.

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00506-0/2020
Érkezett:	2020 FEBR 28.
Példány:	4
Melléklet:	15 db
Közelítőiroda:	<i>B. J.</i>

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG		
Az ügy Ügyszám: I.f-on 10.P.22.483/2017.		
Érkezett:	2020 FEBR 10.	
Híd:	Műlt:	I. erőv. ill:
	db.	
Az ítélet elektronikus módon szolgáltatásra kerül.		

 kérelmező korábban csatolt meghatalmazással igazolt képviselőként, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján, a Debreceni Járásbíróság előtt, a fenti ügyszám alatt, Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság (4024 Debrecen, Sumen u. 2.) alperes ellen indított peres eljárásban, a Kúria jogerős, Pfv.VI.21.772/2018/6. sz.-ú ítélete („Ítélet”) ellen – a Debreceni Törvényszék 2.Gf.41.015/2018/4. ssz.-ú és a Debreceni Járásbíróság 10.P.22.483/2017/24. ssz.-ú ítéletére kiterjedően –

alkotmányjogi panaszt

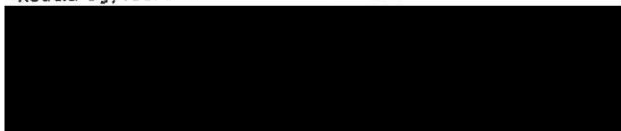
terjesztünk elő; kérjük, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Végzését az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésébe [tisztességes gazdasági versenyhez való jog], XIII. cikk (1) bekezdésébe [tulajdonhoz való jog], XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tisztességes eljáráshoz való jog] és a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe [jogorvoslatihoz való jog] ütközés okán semmisítse meg.

Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy a kérelmezőnek a Kúria jogerős Ítélete ellen nincs további jogorvoslati lehetősége.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdés értelmében akként nyilatkozunk, hogy a kérelmező adatainak zárt kezelését nem kérjük.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – tekintettel arra, hogy az Ítéletet 2019-december-10-én vettük át – megtartásra került.

A Kúria Ítélete a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) rendelkezései értelmében érdemi határozatnak minősül.

I. TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

1. A jelen ügy lényege abban áll, hogy a Debreceni Járásbíróság, mint I.f.-ú bíróság a 10.P.22.483/2017/24. szz.-ú, I.f.-ú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a kérelmezőnek [REDACTED] forintot és ennek járulékait. Az I.f.-ú ítélettel szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő, amelynek folytán eljáró Debreceni Törvényszék, mint II.f.-ú bíróság a 2.Gf.41.015/2018/4. szz.-ú jogerős II.f.-ú ítéletével az I.f.-ú ítéletet helybenhagyta. A II.f.-ú jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt, amely alapján a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az I.f.-ú bíróság ítéletét megváltoztatta és a kérelmező keresetét elutasította.
2. Az Ítélet – az I.f.-ú és a II.f.-ú ítélettel együttesen – az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésébe, XIII. cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütköző okból Alaptörvény-ellenes az alábbiak szerint.

II. JOGI ÁLLÁSPONT

II.1. TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME

1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. értelmében „*[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”
2. A 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés értelmében „*a bírói döntésben megjelenő jogértelmezés kizárólag akkor támadható alkotmányjogi panasszal, ha az valamely az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezet.*” Ugyanis „*alapjogi érintettség nélkül az Alkotmánybíróságnak nincs jogköre a bírói jogértelmezés felülvizsgálatára.*” Összegezve „*az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával.*”¹
3. Ennek kapcsán azt vizsgálja az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt értelmelési kötelezettségre is – az eljárási jogszabályokat az eljáró bíróságok a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.²
4. Továbbá „*[...] az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a*

¹ Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

² Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [7/2013. (III. 1.) AB határozat] [kiemelés a kérelmezőtől].¹³

5. A nemzetközi alkotmánybíróági gyakorlat szerint „ha a bíróság megsérti a Pp. 206. §-ban foglalt mérlegelési és jogértelmezési szabályokat (önkéntesen mérlegel vagy értelmez jogot), akkor megsérti-e a peres félnek a tisztességes tárgyaláshoz való alkotmányos jogát. Ha a bíróság önkényesen mérlegel, vagy értelmez jogot, ugyanúgy nem biztosítja az ügyfél számára a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát, mivel jogellenesen nem vesz figyelembe való tényeket, vagy jogellenesen értelmez jogszabályokat. Az önkényes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz illetve, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az önkényes mérlegelés és jogértelmezés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. [kiemelés a kérelmezőtől]”¹⁴ Ezt a gyakorlatot támasztja alá az EU Bírósága C-173/03. számú ügyben hozott határozata is.
6. A kúriai Ítélet értelmében „[...] az alperes heiytállóan hivatkozott a Kormányrendelet 17. és 18. §-ában foglaltak jogerős ítélet által történt megsértésére, illetve azok téves értelmezésére. Ezek a jogszabályok valóban az alperes eljárási rendjét szabályozták, de a kárigény részben ezek alperes által történt megsértésén alapult, ezért döntő jelentősége volt ezek vizsgálatának, értelmezésének.”¹⁵
7. Az alperes ezzel szemben a felülvizsgálati kérelmében a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdését jelölte meg kizárólagosan jogszabálysértésként.
8. Az alperes ezen jogszabályhely szövegét akként határozta meg, hogy „[a] pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével – az Igazgató dönt [kiemelés az eredeti szövegben]”.
9. A 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. §-ának teljes szövege az alábbi:

„18. § (1) A pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével - az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) és h) pontjában meghatározott esetet kivéve - az NFA elnöke dönt. Az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a pályázatok elbírálásáról a bizottság javaslatának mérlegelésével a Tanács, az Nfatv. 8. § (1) bekezdés h) pontjában meghatározott esetben a Tanács az MNV Zrt.-vel közösen dönt.

(2) A pályázatok közül az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázat mellett **kell** dönteni. A pályázati felhívásban és kiírásban közölt bírálati szempontokkal ellentétes döntés nem hozható.

(3) Több, azonos értékű, érvényes pályázatot benyújtó pályázó közül sorsolással kell kiválasztani a pályázat nyertesét. A sorsolást az NFA hivatalos helyiségében, közjegyző, az NFA képviselője, és az érintett pályázók jelenlétében kell megtartani. A sorsolásról jegyzőkönyvet kell készíteni.

(4) Ha a pályázati kiírás másként nem rendelkezik, a pályázatokat a bizottság által átadott értékelési jegyzőkönyv kézhezvételét követő naptól számított tizenöt napon belül kell elbírálni. Az elbírálási határidőt az NFA elnöke, illetve az Nfatv. 8. § (1) bekezdés d) vagy a h) pontjában meghatározott esetben a Tanács, vagy a Tanács az MNV Zrt.-vel közösen egy alkalommal legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthatja, melyről a pályázókat az NFA értesíti. A pályázati kiírás szerinti elbírálási

¹³ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

¹⁴ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

¹⁵ Ítélet 4. oldal, [13] bek., 1-2. mondatok

határidő - annak meghosszabbítása esetén - sem haladhatja meg a pályázatok benyújtási határidejének lejártától számított kilencven napot”.

10. A Kúria Ítélete az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezte a felperesre, mint panaszosra nézve. A Kúria ugyanis egész egyszerűen a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. §-ából kiválasztotta az (1) bekezdést, és ezen (1) bekezdés alapján hozta meg a döntését. Tette ezt akként, hogy a Korm. rendelet (2) bekezdésének szabályát teljeskörűen negligálta. A Korm. rendelet (2) bekezdése értelmében ugyanis „a pályázatok közül az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázat mellett kell dönteni”.
11. A Kúria nem járhatott volna el akként, hogy a Korm. rendelet 18. §-ának (2) bekezdését szándékosan negligálva, a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésbe ütköző döntést hoz az ügyben.
12. Ebben a körben továbbá kiemeljük, hogy a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdése egy, az alperesre kötelező eljárási jellegű szabály. Fogalmilag nem lehet jogszabálysértő sem az I.f.-ú, sem pedig a II.f.-ú ítélet, mert állítólag megsértett egy olyan eljárási szabályt, amely az alperesre kötelező, az I-II.f.-ú bíróságokra nem vonatkozik.
13. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében tehát nem is arra hivatkozott, hogy az I-II.f.-ú bíróságok a saját eljárásukra irányadó eljárási szabálysértést követtek volna el, hanem azt állította, hogy az I-II.f.-ú ítéletek beleütköznek egy olyan eljárási szabályba, amely kizárólag az alperesre vonatkozóan ír elő kötelezettséget. Ezen alperesi hivatkozás nyilvánvalóan téves, az I-II.f.-ú ítéleteket nem lehetett volna hatályon kívül helyezni egy olyan állítólagos eljárási jogszabálysértés alapján, amely eljárási jogszabály nem az I-II.f.-ú bíróságok eljárására vonatkozó szabályt tartalmaz.
14. A Kúriai Ítéletből a Kúria Alaptörvény-ellenes eljárása okán kimaradt, hogy a 262/2010. (XI.17.) Korm. rendelet 18. § (2) bekezdése alapján az alperesnek **mindenkori jogszabályi kötelezettsége volt a pályázaton a legmagasabb pontszámot elért pályázat mellett döntenie**. Ez az alperesi igazgatónak nem egy fakultatív lehetősége volt tehát, hanem kötelezettsége. Ez a pályázat lényege, ezért van értelme és ezért indulnak jogalanyok a pályázatokon, hogy a pályázati felhívás szabályai szerint a pályázataik értékelésre kerüljenek és annak alapján a legkedvezőbb, legmagasabb pontszámot kapott pályázat nyerjen.
15. Sem az NFA tv., sem az NFA Korm. rendelet, sem a pályázati kiírás, sem a pályázati felhívás nem tartalmaz olyan rendelkezést – illet az Ítélet sem tudott megjelölni – amely szerint a kérelmező alaki és tartalmi szempontból is érvényes, az alperes által elbírált és pontozott pályázata bármilyen okból elutasítható, vagy figyelmen kívül hagyható lett volna. Ilyen a jelen ügyben tényszerűen nem is történt.
16. Az eredménytelenné nyilvánítás nem az alperes diszkrecionális döntése, ez tévedés. Az NFA Korm. rendeletben taxatív fel vannak sorolva azok az okok, amelyek alapján egy pályázatot eredménytelenné lehet nyilvánítani. A jelen perben ilyen eredménytelenségi ok fel sem merült, ilyenre alperes sem hivatkozott, illet a Kúria Ítélete sem tartalmaz.
17. A Kúria a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésének negligálásával elfogadta az alperes azon érvelését, amellyel az alperes a saját pályázatát úgy állította be, mintha az egy „próba-szerencse” esemény lett volna, ahol az alperes fakultatív módon, a pályázatok pontozásától és eredményétől függetlenül dönthetett a nyertesek, illetve a vesztesek személyéről.

KODELA

Kodéla Ügyvédi Iroda

18. Az alperes az NFA Rendelet és a Pályázati Kiírás szabályai szerint volt köteles lefolytatni a pályázati eljárást. Az értékelési bizottság felállításával, a pontozással, és az Értékelési Jegyzőkönyv elkészítésének kötelezővé tételével a jogalkotónak célja volt, meghozzá az, hogy az igazgató végül megalapozott döntést hozzon, azaz, hogy a pályázatokat megfelelően értékeljék és a döntést ezek alapján hozzák meg.
19. A Debreceni Ítéltábla jogerős ítéletének mögöttes perirataiból egyértelműen megállapítható a korábbi alperesi igazgató tanúvallomásából, hogy az alperes igazgatója maga nem végezte el a pályázatok (összehasonlító) értékelését, mert ez kifejezetten az értékelő bizottság feladata volt. Ebből kifolyólag önmagától azt sem tudta, hogy melyik a legjobb pályázat, e körben az Értékelési Jegyzőkönyvben foglaltakra tudott egyedül hagyatkozni:
20. „A jogszabály egyrészt meghatározta, hogy milyen szempontok alapján kellett a pályázatokat elbírálni, a gazdálkodási terv alapján a pontszám kialakítása pedig az értékelési bizottságra volt bízva, ebben én értelemszerűen nem vettem részt. Az én feladatomban a döntéshozatal volt, a gazdálkodási terv alapján a pontszám kialakítása, illetőleg az egyéb szempontok alapján való pontszám kialakítása egyrészt a jogszabályra, másrészt pedig az értékelőbizottság tagjaira tartozott”
[redacted] tanúvallomása, Debreceni Törvényszék, 6.G.40.188/2014/14 szs.-ú tárgyalási jegyzőkönyv. 6. oldal, 3 bekezdés)”.
[redacted]
21. A Kúriai döntés azt jelenti, hogy a pályázatok értékelése csak formalitás volt a pályázatban, és az alperes szabadon minősíthetett olyan pályázatokat „eredménytelennek”, amelyekkel kapcsolatban jogszabályi, illetve a Pályázati Kiírásban foglalt érvénytelenségi, illetve eredménytelenségi ok nem merült fel. Ezzel a Kúria az egész pályázati eljárás célját, lényegét, és a jogalkotó szabályozási célját vette semmibe.
22. A fentiek alapján az I-II.f.-ú bírósági eljárásokban csatolt okiratok – különösen az alperesi Értékelési Jegyzőkönyv – alapján tényként kellett volna az Ítéletben megállapítani, hogy [redacted] pályázatának bíróság által jogerősen megállapított érvénytelensége okán – a perbeli [redacted] során a kérelmező minden tekintetben jogszerű pályázata minősült a legjobb érvényes pályázatnak.
23. Az I-II.f.-ú bíróságok tehát az I-II.f.-ú bírósági eljárásokban a bizonyítás eredményének teljes körű mérlegelését követően a rendelkezésre álló tények, okirati és egyéb bizonyítékok alapján állapították meg, hogy [redacted] pályázatának megsemmisítése okán a kérelmező pályázata minősült az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott és érvényes pályázatnak.
24. A jelen perbeli ügy előzményeként a II.f.-ú bíróság Gf.II.30.113/2016/4 szs.-ú jogerős ítéletével megállapította [redacted] alperes által kiírt Pályázati Kiírásra [redacted] által [redacted] együttesen benyújtott pályázat; (ii) a pályázatok elbírálása, és (iii) az alperes által [redacted] 2014. szeptember 15-én, [redacted] pedig 2014. augusztus 19-én kötött haszonbérleti szerződések érvénytelenségét.
25. A II.f.-ú bíróság ezen jogerős ítélete a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a jelen perbeli tényekkel és a jelen perbeli bizonyítás eredményével együttesen a jogellenességet önmagában megalapozza. Az alperes a Debreceni Ítéltábla jogerős ítéletének anyagi és alaki jogereje okán az abban foglaltakat a jelen perben már nem tehetné vitássá (Pp. 229. § (1) bek.). A felülvizsgálati kérelem ennek megfelelően nem is tartalmaz olyan hivatkozást, amellyel az alperes a II.f.-ú bíróság jogerős ítéletét, tehát ezt a jogellenességet jogerősen megállapító aktust vitatná.

26. A II.f.-ú bíróság jogerős ítélete alapján indította a kérelmező a jelen pert, amely egy kártérítési per. A jelen kártérítési per megindításának oka, hogy a II.f.-ú bíróság jogerős előzmény-ítéletében megállapítottak szerint az alperes a pályázat jogellenes elbírálásával a kérelmezőnek kárt okozott.
27. Az Ítéletben és a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben, a II.f.-ú bíróság jogerős előzmény-ítélete alapján tényként kell megállapítani, hogy az alperes [REDACTED] pályázatát jogellenesen minősítette nyertesnek, amiből viszont okszerűen és nyilvánvalóan következik, hogy az alperes a kérelmező pályázatát jogszabálysértő módon minősítette vesztesnek.
28. A károkozás [REDACTED] nyertessé nyilvánításával bekövetkezett. A kérelmező kára tehát önmagában azon okból bekövetkezett, hogy a pályázatot az alperes jogellenes magatartása olyan személy nyerte meg, akinek erre nem lett volna joga. Az a tény, hogy az alperes nem a kérelmezőt hirdette ki a pályázat nyertesének és nem kötötte meg vele a haszonbérleti szerződést, szintén olyan károkozó magatartásoknak minősülnek, amelyekkel ok-okozati összefüggésben a kérelmező kára bekövetkezett.
29. Az Ítéletben foglaltakkal szemben sem az I.f.-ú ítélet, sem a II.f.-ú ítélet nem döntött a pályázatról, annak kiírásáról és nem hozott döntést annak eredményéről.⁶ A korábban eljáró bíróságok a jelen perbeli tények és a bizonyítás eredményeként – különös figyelemmel itt az alperes Értékelési Jegyzőkönyvére – azt állapította meg, hogy (i) egyrészt az alperes jogellenesen döntött úgy, hogy a pályázat nyertese [REDACTED] (ii) másrészt a kérelmező pályázata minden tekintetben érvényes volt és [REDACTED] pályázatának semmissége okán az összességében legkedvezőbb ajánlatokat kínáló, megalapozott pályázat volt. Ezen bírósági megállapítások felülmérlegelésére a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban nem volt jogi lehetősége.
30. A perben semmiféle olyan adat, körülmény nem merült fel, és pláne nem került bizonyításra az alperes részéről, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne felelt volna meg a jogszabályoknak, illetve a Pályázati Kiírásnak. Amennyiben ilyen körülmény felmerült volna, azt egyebekben az Értékelési Jegyzőkönyvnek (F/3) vagy más pályázati dokumentumnak tartalmaznia kellett volna.
31. Az I-II.f.-ú ítéletek indokolása ebben a körben tehát a jelen eljárás tényein és okirati bizonyítékain alapul: (i) alperesi beismeréseken (Pp. 163. § (2) bekezdés); (ii) a Pályázati Kiírás (F/2) tartalmán; (iii) az Értékelési Jegyzőkönyv tartalmán (F/3); (iv) az NFA Korm. rendelet rendelkezésein. Az I-II.f.-ú bíróságok az alperestől semmiféle döntési hatáskört nem vettek át, nem a pályázati eljárásban hoztak döntést, hanem a jelen perben, a jelen per tényei és bizonyítékai alapján, amelyek felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs jogi lehetőség.
32. Végül ismételtelen kiemeljük, hogy az I.f.-ú eljárás során az alperes saját maga, bíróság előtt, kifejezetten elismerte, hogy a kérelmező pályázata minden tekintetben megfelelt a jogszabályoknak: „*Jajzt nem vitatjuk, hogy a felperes alakilag is és tartalmilag is érvényes pályázatot nyújtott be [...]*”⁷
33. Az alperes fellebbezése szintén tartalmazta az alperes kifejezett elismerését ebben a körben: „*[...] az adott birtoktestre beérkezett összes pályázat mind tartalmilag, mind alakilag érvényes, azok megfeleltek a pályázati kiírás által támasztott követelményeknek [...]*”⁸

⁶ Ítélet 4. oldal, [13] bek., utolsó mondat

⁷ 10. szz.-ú jkv. 2. old. alperesi jogi képv. nyilatkozata.

⁸ Fellebbezés 2. old. 7. bek.

KODELA

Kodola Ügyvédi Iroda

34. Sem az Értékelési Jegyzőkönyvben, sem más okiratban fel sem merült, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne felelne meg a Pályázati Kiírás, valamint a vonatkozó jogszabályok feltételeinek. A perben az alperes sem állított, illetve főleg nem bizonyított olyan körülményt, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból ne lett volna nyertesnek nyilvánítható.
35. Az alperes által indítványozott tanú, [REDACTED] [REDACTED] 10. ssz.-ú jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása sem tartalmaz egyetlen olyan állítást sem, amelyből az lenne megállapítható, hogy a kérelmező pályázata bármilyen okból érvénytelen, vagy jogellenes lett volna. [REDACTED] [REDACTED] mindösszesen elmondta, hogy az értékelő bizottság miatt [REDACTED] pályázatát ítélte meg jobbnak a kérelmező pályázatánál. Ez a körülmény a jelen perben azonban teljesen irreleváns, mivel [REDACTED] [REDACTED] pályázati nyertességét jogerős bírósági ítélet minősítette semmisnek.
36. A Kúria úgy utasította el a felperes keresetét, hogy az eljárása során az ügyben figyelembe veendő egyetlen jogszabályhelynek (a Korm. rendelet 18. §-ának) csak arra a részére alapította döntését, amelyet önmagában nézve úgy tűnhet, hogy az alperes igazgatója szabadon, mindenfajta megkötés nélkül dönthetett a pályázatokról.
37. A Kúria szándékosan, vagy súlyos mulasztást elkövetve az ítékezése során nem vette figyelembe a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésének imperatív szabályát, amelynek értelmében az alperes igazgatója az alperes által értékelt pályázatok közül a legmagasabb pontszámú pályázatot volt köteles nyertesnek nyilvánítani.
38. Álláspontunk szerint ez nem indokolási hiányosság, vagy jogértelmezési kérdés. Amennyiben egy eljáró bíróság az adott ügyben releváns egyetlen jogszabályhelynek csak a döntését alátámasztó részét veszi figyelembe a döntése meghozatalánál, a másik, a döntésével ellentétes tartalmú részét pedig szándékosan/gondatlanul negligálja, ezen magatartás már eléri azt a fokot, hogy a panaszos felperes Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét jelentse.

II.2. JOGORVOSLATHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (7) BEK.] SÉRELME

39. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”
40. „A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatait tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]” (9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]) Emellett a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából lényeges, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen mit vizsgálhat felül, azaz mi ennek a felülvizsgálatnak a terjedelme. (2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [37]) „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]) Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat

fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]⁹

41. A fentiek alapján a sérelmezett döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslással szemben alaptörvényi szinten érvényesül az a követelmény, hogy az általa nyújtott jogvédelemnek hatékonynak kell lennie és a jogorvoslat képes kell, hogy legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.
42. **A jelen ügyben ezzel szemben a Kúria Ítélete azt mondta ki, hogy a panaszos felperesnek a jogszabálysértő pályázattal szemben érdemi jogorvoslati lehetősége nincsen. A Kúria Ítélete értelmében a felperes azzal, hogy a korábbi perbeli keresete alapján a pályázatot jogerősen megsemmisítette, a jogorvoslati jogát kimerítette.**
43. A Kúriai Ítélet értelmében a felperesnek nincs ahhoz jogorvoslati joga, hogy a semmis pályázat következményeként felmerült kárait az alperessel szemben követelhesse. A felperesnek emellett ahhoz sincs jogorvoslati joga, hogy a semmis pályázat következményeként ő maga köthessen szerződést az alperessel, függetlenül attól, hogy a pályázati kiírás kötelező ajánlattételi szabályokat tartalmazott.
44. **Álláspontunk szerint az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jogot sért a Kúria ítélete, amely elvonta a panaszos felperestől a bíróságok által jogerősen megállapított módon semmis pályázatból eredő kárainak a bíróság előtti érvényesítési lehetőségét.**
45. **A Kúriai Ítélet értelmében ugyanis a panaszos felperes kára a szerződéskötés elmaradásából származik, ami azért nonszensz, mert a Kúriai Ítélet értelmében egyébként a panaszos a pályázatot eredményeként megvalósuló szerződéskötés vonatkozásában sem illeti jogorvoslati jog.**
46. **A Kúriai Ítélet értelmében a panaszos felperesnek lényegében egy privát ügyészségként működve a saját költségén abban a körben volt jogorvoslati joga, hogy a jogsértő pályázatot jogerősen semmissé nyilváníttathassa a bíróságokkal.**
47. A Kúriai Ítélet a fentiek okán sérti a panaszos Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát. A panaszos egyébként a jelen ügyben még csak nem is azt sérelmezte, hogy az alperes a jogellenes és semmis pályázat eredményeként nem vele kötötte meg a haszonbérleti szerződést, hanem a jogellenes pályázat okán őt ért károk megtérítését kérte a bíróságoktól. Ettől zárta el őt a Kúriai Ítélet.

II.3. TISZTESSÉGES VERSENYHEZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY M) CIKK (2) BEK.] SÉRELME

48. Az Alaptörvény M) cikk (2) bek. kimondja, hogy „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”
49. **A Kúriai Ítélet a következő versenyfeltételeket minősítette Alaptörvény-ellenesen jogszerűnek:**
  - a) az alperes kiír egy kötelező ajánlattételi szabályokat tartalmazó pályázatot;
  - b) a pályázaton az alperes értékelő bizottsága egy [redacted] pályázatát értékelt a legmagasabb pontszámmal, a felperes a pályázaton, a versenyben a 2. helyen végzett;

⁹ 3124/2015 (VII.9.) AB határozat Indokolás [43]

- c) a pályázatot az értékelés alapján az alperes elnökének döntése értelmében megnyeri a jogellenesen;
- d) a pályázaton 2. helyezett felperes pert indít a pályázat semmisségének megállapítása iránt, amely pert jogerősen megnyer;
- e) a felperes ezt követően a jogellenes pályázat okán őt ért károk megtérítését kéri a bíróságoktól, amely kárt az I-II.f.-ú bíróságok meg is ítélnék a részére;
- f) a bíróságok közül a Kúria viszont a 262/2010 Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésével teljesen ellentétesen azt mondja, hogy a pályázaton az alperes igazgatója teljesen szabadon dönthetett a nyertesről, ezért a felperest nem érte kár, mivel hiába végzett a 2. helyen a versenyben, ez nem kötelezte az alperest semmire.
50. Álláspontunk szerint egy ilyen teljesen önkényesen lebonyolított „pályázat” tisztességtelennek minősül. Különösen így van ez egy olyan pályázat esetében, ahol a kiíró egy állami vagyongazdálkodó szerv, a pályázat tehát egy állami pályázat.
51. Állami szerv által kiírt pályázat esetében tisztességtelen, ha a versenyben, a pályázaton részt vevő és a legkedvezőbb pályázatot benyújtó pályázó az alperesi kiíró diszkrecionális, szabad döntése okán nem minősülhet nyertesnek. A jelen ügyben a legmagasabb pontszámot elért jogellenes pályázatot nyújtott be, ezért a pályázatát nyilvánvalóan figyelmen kívül kell hagyni. Ebből következően viszont a perbeli pályázaton a legmagasabb pontszámú, érvényes pályázatot a felperes nyújtotta be.
52. A Korm. rendelet 18. § (2) bekezdése értelmében tehát a jelen ügyben a felperes legmagasabb pontszámú, érvényes pályázata mellett kellett volna az alperesi igazgatónak kötelezően döntenie. Azzal, hogy a Kúria elfogadta az alperes azon magyarázatát, hogy az alperesi igazgató a Korm. rendelet 18. § (2) bekezdésében foglaltaktól függetlenül magát, teljesen ellenőrizetlenül dönthetett bárhogyan az alperesi értékelő bizottság által meghatározott pontozásos sorrendtől függetlenül, olyan fokú jogsértés, amely már eléri azt a mértéket, hogy az sértse a panaszosnak az Alaptörvényben biztosított, tisztességes versenyhez való jogát.
- II.4. TULAJDONHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME**
53. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bek. értelmében „[m]indenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”
54. A panaszos felperes Alaptörvényben garantált tulajdonhoz való joga a fenti II.3. bekezdésben előadottakkal azonos okokból szenvedett sérelmet. A panaszos részt vett egy állami szerv pályázatán, ahol a legkedvezőbb és legmagasabb pontszámú jogszerű pályázatot nyújtotta be. Ennek ellenére az alperes jogellenesen egy másik pályázó pályázatát nyilvánította nyertesnek.
55. Amikor pedig ezen másik pályázat semmisségét a panaszos által indított perben bíróságok jogerősen megállapították, a Kúria Ítélete értelmében a panaszos nem érvényesíthette a jelen perbeli ügyben a jogellenes pályázatból eredően őt ért károkat az alperessel szemben.
56. A panaszos felperesi kárigény ilyen módon történő elvonása az Alaptörvényben rögzített tulajdonhoz való jogot sértő magatartás.

Tisztelettel:
dr. Kodela Viktor ügyvéd
kérelmező képv.

